No. 1165 Zaterdag 28 April 1906. 23ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.20,

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao 27 April.

DE NIEUWE BEGROOTING IN DEN Kolonialen Raad.

Onder tamelijke belangstelling van het publiek, had Woensdagavond om 8 ure de openbare behandeling onzer begrooting plaats.

Alle leden, behalve de heer J. S. JOUBERT, waren aanwezig, alsmede de heeren C. STATIUS MULLER en M. C. FAUEL als gemachtigden van den Gouverneur.

Nadat de Voorzitter de vergadering had geopend en de notulen der vorige zitting waren voorgelezen en goedgekeurd, werd mededeeling gedaan der ingekomen stukken.

1°. Ontwerp-Verordening houdende wijziging van de Verordening van 13 Juli—12 December 1887, regelende de uitoefening der tandheelkunst in de kolonie Curaçao (P. B. van 1887, N°. 22.)

2°. Machtiging der heeren C. STATIUS MULLER en M. C. FAUEL tot bijwoning dezer vergadering met raadgevende stem.

3°. Mededeeling van het Koninklijk Besluit waarbij de heeren Dr. C. A. ZEPPENFELDT, M. H. PENSO, EDWIN, SENIOR en Dr. H. FERGUSON benoemd worden tot leden van den Kolonialen Raad.

4°. Mededeeling van Koninklijk Besluit waarbij de heeren MORDY S. L. MADURO en J. MÖLLER respectievelijk benoemd worden tot Voorzitter van den Kolonialen Raad.

5°. Een schrijven van den Kerkeraad der Protestantsche Gemeente om den Kolonialen Raad inlichtingen te verschaffen omtrent het punt, of *één* predikant voor de vereenigde Gemeente volstaan kan. De Kerkeraad deelt het oordeel van het Bestuur niet, als zoude dit wel kunnen, maar acht het daarentegen onverantwoord.

Het stuk was te lang om in zijn geheel voor te lezen, maar werd reeds rondgezonden bij de leden.

De Voorzitter bracht namens den Kol. Raad den Kerkeraad dank voor de verstrekte inlichtingen.

Daarna vroeg de Voorzitter, of het nieuw Ontwerp, sub 1 genoemd niet nog heden avond in behandeling kon komen. Nadat dit was toegestemd, ging men over tot de behandeling der Begrooting voor het jaar 1907.

De algemeene beraadslagingen werden geopend. De heer ED. S. LANSBERG vroeg het eerst 't woord en zeide:

M. d. V.

Het is voorzeker een niet te ontkennen feit, dat onze kolonie eene oeconomische crisis doorworstelt en dat dit voornamelijk toe te schrijven is aan het kwijnen van den handel, de hoofdbron van ons volksbestaan.

Wij zijn dan ook erkentelijk voor de levendige belangstelling, die wij in de laatste jaren van de zijde van het Moederland ondervinden en voor de belangrijke offers om de kolonie uit haar verval op te heffen. Dat die offers den belastingplichtige in het Moederland zwaar drukken, besef ik ten volle en het is dan ook om die reden, dat ik vermeen, dat bij het vaststellen van de Koloniale Huishoudelijke begrooting „bezuining" het wachtwoord moet zijn en dat elke uitgaaf, die niet onafwijsbaar noodzakelijk en urgent is, angstvallig vermeden dient te worden.

Uit het Voorloopig Verslag blijkt, dat tegen verschillende posten, die op de Ontwerp-begrooting voorkomen, bij vele leden bezwaar bestond,; enkele dier posten mogen hun nut hebben, maar men vermeende dat het beoogde doel niet opwoog tegen de uitgaven.

Verkeerde onze kolonie in een bloeienden en welvarenden toestand, bij mij, en naar ik vermeen ook bij de andere leden, zou er geen overwegende bezwaren tegen die posten bestaan.

De gronden door het Bestuur in zijn Memorie van Antwoord aangevoerd, ter verdediging dier posten, hebben mij van hunne onmiddelijke noodzakelijkheid niet kunnen overtuigen.

Bij de vaststelling van de Begrooting van onze kolonie, die „helaas" dikwerf en terecht als eene noodlijdende kolonie in het Moederland is beschouwd, mag men volgens mijne zienswijze geene posten er op brengen, waardoor de subsidie noodeloos wordt opgevoerd. Als zoodanig beschouw ik niet de bevordering van den aanplant van dividivi en daarom heb ik met waardeering uit het Antwoord van het Bestuur gezien, dat het voorstel door den Raad gedaan, alhoewel eenigszins gewijzigd, door het Bestuur is overgenomen.

Bij de algemeene beschouwing over de begrooting kan men niet nalaten te wijzen op de weelderige administratie der kolonie. Het mag evenwel niet ontkend worden, dat, waar de kolonie uit zes verschillende deelen bestaat, enkele uitgaven niet achterwege kunnen blijven. Eveneens erken ik, dat de geest des tijds eischen stelt, waaraan het Bestuur tegemoet moet komen. Doch terzelfder tijd mag men niet uit het oog verliezen, dat niet aan al zoodanige eischen voldaan kan worden, zoolang de financieele toestand der kolonie niet gunstig is.

Het is om deze reden, dat ik en met mij verscheidene mijner medeleden vermeenen aan zekere posten, welke op deze begrooting zijn gebracht, onzen steun te moeten onthouden.

Wij vertrouwen dan ook, dat de Regeering bij de indiening van de wet ter definitieve vaststelling van deze begrooting rekening zal houden met de door den Raad uitgebrachte meening. Onze bezwaren tegen zekere posten hebben geen ander motief, dan dat wij, indachtig aan onzen eed, om het welzijn der kolonie naar ons vermogen voor te staan, na vooraf grondig onderzoek, gepaard aan bekendheid met de plaatselijke toestanden, geen uitgaaf wenschen toe te staan, die de belastingschuldigen in het Moederland boven het onvermijdelijke zullen drukken.

Hoe geringer onze uitgaven zullen zijn, des te eerder zal het ons gelukken het land, waar eens onze wieg op stond, financieel onafhankelijk te maken van het Moederland en ons niet langer dan noodig is beschouwd te zien als een lastpost op de Rijksbegrooting.

Hierna vroeg de heer B. v. D. VEEN ZEPPENFELDT het woord:

Mijnheer de Voorzitter.

Toen ik de eer had als lid van dit college voor het eerst zitting in deze zaal te nemen, zeide ik, dat de overtuiging, dat ik als lid van den Kolonialen Raad voor mijne geboorteplaats Aruba nuttig zou kunnen wezen, mij heeft doen besluiten mijne benoeming tot lid van dezen Raad aan te nemen.

Op mededeelingen door mij verstrekt, werd dan ook door de afdeelingen van dezen Raad „het wenschelijk geacht een deskundig onderzoek te doen instellen naar de „mogelijkheid van uitbaggering van „den havenmond van Aruba."

Nu dat de Gouverneur zich „niet „verantwoord acht een voorstel te „doen ter voorbereiding van de wenschelijk geachte havenverbetering", eene verbetering ook door het Bestuur van Aruba noodig geacht, meen ik, dat ik, in de nakoming van mijn plicht als lid van den Kolonialen Raad te kort schiet, indien ik van deze plaats niet zeg, waarom ik het gevoelen van den Gouverneur, uitgedrukt in de Memorie van Antwoord, niet kan deelen.

„Dat de vrachtvaart van de „Christiansted" tusschen Aruba en het „Hoofdeiland ook in verbinding met „de groote stoomschepen, welke Curaçao aandoen, zich tot een minimum is blijven bepalen, en dat „alle pogingen van Z. H. E. G. gesteund door den Gezaghebber en den „Agent van het stoomschip, om „verschepers en handelaren van Aruba „te bewegen de producten van dat „eiland en de uit den vreemde afkomstige op het hoofdeiland met „bestemming naar Aruba, aangebrachte goederen met het stoomschip te doen vervoeren, gefaald „hebben," vindt zijn oorzaak in de overtollige vracht, die aan de „Christiansted" moet worden betaald.

Feuilleton.

St. Eustatiaansche Ditjes en Datjes.

Je krijgt ineens zoo'n gevoel van 'n hypo-modern wezen, van 'n twintigste-eeuwer te zijn, als je dezer dagen 't baaipad 's omlaag zigzagt, en je aan 't strand flaneert op en tusschen die formidabele bonken massief ijzer, als 'n veeg menie je ietwat groenige pantalon flateert, je ooren klanken opvangen van hamerslagen op witgloeiend staal, en je neus vol verrukking de rook opsnuift van een steenkolenvuurtje.

Steenkolen!

Ik kan me den tijd niet herinneren, dat ik steenkolen gezien heb. Hier op Statius zeker nooit.

Je hadt dat onwijs gezicht van me hond moeten zien, toen ie dat hoopje steenkolen in de gaten kreeg.

Schrik, verbazing, voorzichtige nadere kennismaking, eindelijk vriendschapsverbond bezegeld met iets wat 'n welopgevoede hond slechts behoort te doen in de geheimenissen van 'n dubbeljoe sie.

Ja, 't is 'n prettige bedrijvigheid nu aan de baai met 't bouwen van onzen zoo veelbesproken steiger.

Acht en dertig gewalst ijzeren palen moeten daar eventjes den grond in, en 't zijn me jongens van heb ik jou daar.

Weet ge hoe ze zoo'n paal in den grond krijgen?

Heien?

O neen geen kwestie van. Attentie!

Onder aan die paal wordt met 'n bout 'n schroefblad geklonken, zoo iets van 'n reusachtige kurkentrekker. Met vereende krachten wordt ie dan op de minitieus afgemeten plek in 't vooraf gegraven gat geplaatst.

Balken en planken houden 'm in de goeie positie, behoeden 'm voor afwijken, voor scheef den bodem in te gaan.

'n Radkrans 1½ M. boven 't plankets el wordt nu met ijzeren wiggen onwrikbaar vast om den paal gedreven, 9 handspaken worden er in gezet, de aren op 'n dertig-veertigtal gespierde behaarde armen zwellen, en voort gaat 't rond eerst met 'n varetje, later al langzamer, tot op het laatst er geen beweging meer in te krijgen is.

Is ie nou op de vereischte diepte, dan is die paal all right, maar 't gebeurt ook wel eens dat zoo'n sinjeur 't gewoonweg verpikt zoo met zich te laten sollen en onwrikbaar trotsch met 'n zeker dedain op ze'n nevenbuurman blijft neerkijken.

'n Steiger is geen montagne Russe, dus 'm dan maar voor ze'n stijfhoofdigheid 'n kopje kleiner gemaakt.

En de radkrans wordt er afgewipt, en men rukt aan met den afsnijkrans.

Dat is ook al zoo'n braceletje van 'n goeie 80 pond. Daaruit steken binnengaats twee scherpe stalen beitels. Door vier mannetjes wordt dat zaakje rondgedraaid, niet stooterig, maar „gentle" zeggen ze hier.

Voortdurend worden de beitels aangeschroefd, dikke schilvers ijzer vallen in 't zand, tot op 't laatst de executie voltrokken is.

't menschelijk vernuft heeft voor de zooveelste maal weer eens 'n overwinning behaald op domme titanenkracht.

Staat zoo'n rijtje palen in den grond, dan krijgen ze allemaal 'n hoed op, net 'n hooge zijen, alleen 'n beetje zwaarder, massiever, maar hier in casu ondersteboven, precies zooals Raden van Indië hun hoofddeksel op 'n stoel deponeeren.

Eerst in de breedte, later in de lengte worden daarover ijzeren balken met ik weet wel niet hoeveel schroeven vastgeklonken, en als heel dat boeltje goed in en op mekaar zit, dan komt pas 't houtwerk, stevige 2 duim dikke pitch-pine planken zonder spinten, 'n lust in 't oog van 'n rechtgeaard timmerman met hart voor zijn vak.

Al zijn die planken niet vastgeschroefd, toch zitten ze als 'n muur. Door ijzeren beugels en 'n onnoozel wigje worden ze slechts in bedwang gehouden. Gaat de zee amok maken, zooals in den orkaantijd wel ereis gebeurt, dan slaat men slechts dat wiggetje eruit, en bij drie tegelijk worden de planken er netjes uitgewipt en veilig opgeborgen, totdat de amokmaker uitgewoed, of ze'n dollen kop ten pletter geloopen heeft.

Laat de zee nu eens spoken, zooals ik 't 'n jaar of 6 geleden gezien heb, dan zal ie toch weinig vat hebben op dien indringer op zijn gebied, schâ doen aan al dat OPEN ijzerwerk.

'n muur van bazalt slaan de woedende golven tot mortel, 'n open staketsel spot met hun macht en tart hun geheuk.

Zoo ook hier.

Genoeg copie voor mijn „Ditje". Zoo technisch mogelijk heb ik getracht te zijn.

Ik vertrouw nu ook, dat ge 'n klaar idee hebt, van onzen Eustatiaanschen steiger, dat ge nu minstens, nà levering van vereischte materiaal, zelf in staat zijt, zulk 'n machien in mekaar te zetten.

Zoo niet, ga dan nooit naar Delft voor ingenieur studeeren, of haal je dan niet in je hoofd officier bij de genie te worden, heusch dat moet je niet doen, dat is onbegonnen werk.

* *

Zoolang de verschepers en handelaren van Aruba hunne goederen niet kunnen ontvangen en verzenden, dan via Curaçao, kan men hun niet kwalijk nemen, dat zij hun goedere verschepen en ontvangen op een wijze, waar op hun de overtollige vracht van Aruba naar Curaçao en vice versa tot een minimum komt te staan.

Wil men zien of de uitbaggering van de haven van Aruba noodig is, dan gaat men eens na, of de in- en uitvoer van dat eiland gedurende de laatste jaren niet van dien aard was, dat er een directe verbinding van het eiland met Europa en Noord-Amerika door gerechtvaardigd wordt.

Mijnheer de Voorzitter! De meeste handelaren van Aruba hebben directe handelsbetrekkingen met Europa en Noord-Amerika, „en door „de gunstige ligging van het eiland „ten opzichte van de naburige Zuid-„Amerikaansche Republieken zou des-„zelfs handel zich beduidend kunnen „ontwikkelen, indien er een meer di-„recte verbinding met Europa en „Noord-Amerika kon worden ver-„kregen."

Ook met het oog op de eventueele doorgraving van het Panama-kanaal is de uitbaggering van den havenmond van Aruba zeer gewenscht. Hoeveel meer schepen zullen, als dat kanaal eenmaal klaar is, het eiland niet *moeten* voorbijgaan, omdat deszelfs haven niet uitgebaggerd is?

Ook de kooplui van Columbia willen meer handelsbetrekkingen met Aruba aanknoopen; van eenige hunner heb ik brieven in handen gehad, waarin zij den wensch uitdrukken om hun depôts op Aruba te hebben. Zelfs hebben zij daarmede een begin gemaakt, en alleen omdat Aruba niet in directe verbinding staat met Europa en Noord-Amerika, is het bij een begin gebleven.

Hoeveel meer leven, hoeveel meer vertier zal er op Aruba zijn, als maar de gewenschte verbinding tot stand is gebracht. Dat wordt niet alleen door mij, maar ook door den Gezaghebber, de landraden en al de kooplui van Aruba ingezien.

Deze laatsten hebben gedaan, wat in hun macht was. Een paar malen hebben zij hunne goederen per zeilschepen uit New-York naar Aruba laten brengen, geregeld konden die reizen niet worden voortgezet, daar men aan die schepen de volle vracht voor heen en terug niet kon garandeeren, hetgeen trouwens voor de meeste plaatsen der wereld bepaald eene onmogelijkheid is.

Ik herhaal het, de treurige toestand van den havenmond van Aruba, houdt de stoombooten van dat eiland, en belemmert daar den vooruitgang op het gebied van handel en scheepvaart, welke toch de voornaamste bronnen van welvaart eener plaats zijn.

Zoolang Aruba overtollige vracht moet betalen zal de vrachtvaart van de „Christiansted" tusschen Aruba en Curaçao tot een minimum blijven, en tot zoolang zal, naar het schijnt „het vooruitzicht op komen-„de onwikkeling voor de oogen van „het Bestuur niet duidelijk staan".

Vergeten wij intusschen niet, dat de Heer de JONCKHEERE in zijne geschiedenis der belastingen van de kolonie Curaçao zegt, dat Aruba met de in 1880 aangevangen phosphaat-ontginning belangrijke baten voor de koloniale kas heeft afgeworpen. Het totale bedrag sedert den aanvang der outginning in het laatst van 1880 tot en met 1903 door de koloniale kas ontvangen aan concessierecht, uitvoerrecht en scheepsongelden heeft bedragen ruim drie en halve millioen gulden. En wat heeft Aruba gekregen? Behalve een nieuw schoolgebouw, zestien, zegge zestien, straatlantaarns. Dat is nagenoeg alles.

Ik eindig Mijnheer de Voorzitter met de hoop uit te spreken, dat het Bestuur spoedig zal inzien, dat de uitbaggering van den havenmond van Aruba een zeker middel is, om er handel en scheepvaart te doen bloeien, ja, om de toekomst van dat eiland te verzekeren.

De heer C. STATIUS MULLER, gemachtigde van den Gouverneur vroeg verlof beide sprekers even te mogen beantwoorden. Hij waardeerde het zeer, dat hier in 't openbaar aan het Moederland dank werd gebracht voor de groote, geldelijke offers, welke het zich reeds zoo vele jaren ter wille van Curaçao getroost.

Dat klagen echter over al te weelderige huishouding der kolonie vindt hij niet gerechtvaardigd.

Gaarne had hij meer in 't bizonder vernomen, hoe er nog meer bezuinigd kon worden, en in welke punten de uitgaven te weelderig waren. Spreker had eens een vergelijking ingesteld tusschen deze nieuwe begrooting en die van tien jaar terug in 1897 en dan ziet hij, dat er bezuinigd werd op traktementen en andere posten (welke wij zoo spoedig met konden noteeren) de sommen van ƒ31000—ƒ36000 en ƒ25000. De bezuiniging werd ingevoerd, waar deze ook maar kon worden toegepast. Zeker, ook de uitgaven zijn gestegen. Maar wij leven nu ook weer 10 jaren later. De uitgaven werden noodzakelijk geacht. Men moet toch niet meenen, dat men ten allen tijde maar bezuinigen kan. 't Bestuur, dat steeds het oog daarop gevestigd hield, is het best in de gelegenheid om te oordeelen, hoever deze kan worden ingevoerd. Men ga maar eens na, hoe of de samenstelling van het Hof van Justitie vereenvoudigd werd, hoe verschillende administratieve betrekkingen werden samengevoegd zonder dat de traktementen werden verhoogd etc.

Langzamerhand moest wel meer worden uitgegeven, voor het districtsbeheer, en het bouwdepartement, krankzinnigenverpleging, stoomvaartverbindig, onderwijs, posterij, recherche-dienst, zonder dat deze verhoogde uitgaven wijzen op een weelderige huishouding.

Vergete men daarbij niet, dat de ontvangsten minder werden. De phosphaat brengt geen voordeelen meer, de grondbelasting wordt steeds geringer. Zoo men rekening houdt met de buitengewone uitgaven en de buitengewone omstandigheden, dan is de verhouding tusschen uitgaven en inkomsten nog lang zoo ongunstig niet.

Wat de uitbaggering van Aruba's havenmond aangaat, het Bestuur is tot dusverre nog niet van de noodzakelijkheid daarvan overtuigd. Het is toch zeer redelijk te twijfelen aan de groote beteekenis van Aruba's handel, indien een klein stoombootje zooals de „Christiansted" nog niet eens voldoende vracht heeft kunnen krijgen, terwijl de agent van Aruba, wiens ijver boven allen lof verheven is, alles in het werk heeft gesteld om het zoover te brengen.

De Raad van politie berekent de onkosten van deze uitbaggering op ƒ20,000, maar zij zullen zeker niet minder dan ƒ100,000 bedragen. Andere onkosten zullen daar nog bij komen, als het aanleggen van kaden, en pakhuizen, het verscherpen der contrôle, etc. Zullen de baten nu al deze onkosten weder goed maken? Eenmaal slechts is men begonnen om de goederen uit Columbia daarheen te voeren, doch het is slechts bij een begin gebleven. Zal Aruba in staat wezen den geheelen transito-handel tusschen Columbia, Europa en Amerika tot zich te trekken?

Dat men beginne de bestaande stoomverbinding te steunen, welke later zou kunnen worden uitgebreid. Wil men reeds nu ook nog een andere lijn naar Aruba verleggen, dan werkt men de concurrentie in de hand, terwijl men bijna zeker vreezen moet, dat zij elkanders ondergang zullen bewerken. En dan zitten we weer geheel en al zonder stoomverbinding.

Dat men verder aanwijze, wat er speciaal voor Aruba gedaan kan worden, maar ook niet vergete, dat, wat verricht wordt in het belang van het hoofdeiland Curaçao, in vele gevallen, althans indirect, ook aan de overige eilanden ten goede komt. Wat jaarlijks voor Aruba afzonderlijk wordt uitgegeven, is echter lang niet zoo onbeduidend. Mocht men evenwel kunnen bewijzen, dat nog andere maatregelen strekken zullen in het belang van dat eiland, dan is het Bestuur zeer zeker genegen daaraan mede te werken.

De heer EDUARD S. LANSBERG erkende gaarne, dat in de laatste jaren op verschillende posten bezuinigd was, maar meende toch te kunnen wijzen op onze administratie, als te weelderig ingericht. Wanneer deze op wat kleiner leest werd geschoeid zou men minder ambtenaren noodig hebben, wat aanmerkelijke bezuinigingen aan traktementen en pensioenen ten gevolge zou hebben. Met verloven was het Bestuur toch ook wel wat te goedgeefsch, hierop kon ook bezuinigd worden. En zou het niet uitvoerbaar wezen, wat men in Holland reeds had voorgesteld, om de 3 bovenwindsche eilanden onder 1 gezaghebber te brengen?

De heer B. v. D. VEEN ZEPPENFELDT heeft met zeer veel aandacht den gemachtigde van den Gouverneur aangehoord, maar meent te mogen volhouden, dat, hoe gering de vrachtprijs op de „Christiansted" ook wezen moge, het vervoer met eigen schepen den handelaren toch altijd nog meer voordeel op zal leveren. Bestaat echter een directe verbinding met groote stoomschepen, dan zal men niet noodeloos een vracht van Aruba naar Curaçao en vice versa te betalen hebben, daar de stoomschepen wel denzelfden prijs zullen berekenen voor vrachten uit Europa of Amerika naar Curaçao als die voor Aruba en vice versa; spreker verwacht geenszins, dat zoo heel veel booten Aruba's haven na de uitbaggering zullen binnenstoomen, maar hij denkt hier voornamelijk aan de K. W. I. M. die bereid zal wezen, om bij de vele havens welke haar booten reeds aandoen, ook Aruba te voegen.

Niet alle kooplui van Columbia hebben hun depôts op Curaçao, velen van Rio-Hacha, ook op Cartagena; en juist dezen zouden de voorkeur geven aan Aruba als er maar directe verbinding was met Europa en Noord-Amerika. De in- en uitvoer van Aruba acht spreker beduidend genoeg om een uitbaggering van den havenmond te rechtvaardigen. De raming van ƒ20000 zoowel als die van ƒ100000 is slechts een gissing, 't kan meer, 't kan ook minder wezen; laat het Bestuur derhalve een deskundig onderzoek instellen.

De heer M. C. FAUEL verzoekt den Voorzitter hem gelegenheid te geven bij art. 31 den Raad eenige technische inlichtingen te mogen verschaffen, daar hij niet in staat was, door zijn afwezigheid, ze in de M. v. A. op te laten nemen. Hij wenscht nu verder eenige toelichtingen te geven over de moeilijkheden aan een uitbaggering van Aruba's havenmond verbonden. Het zijn natuurlijk financieele moeilijkheden. Op een kaart wijst hij aan, hoever een vaargeul van 40 Meter breed en 9 Meter diep uitgegraven zou moeten worden en noemt een respectabel getalletje kubieke Meters, die uitgebaggerd zullen moeten worden. 1 M³ nu niet berekend, zooals die hier kost ƒ2,20 maar laten wij het maar laag stellen, op ƒ1,50 eischt dit aan baggerloon reeds een uitgave van f 140,000. Daar zijn nu volstrekt geen andere onkosten bijgerekend, zooals aankoop der machines etc.

Deze vaargeul loopt tot in zee en is berekend voor groote stoomschepen. Zou men zich nu tevreden willen stellen met een vaargeul van geringer diepgang en afmeting, berekend op zeilschepen, dan beloopen de onkosten volgens globale schatting ƒ48400.

De Gouverneur was bereid, den steiger te verlengen en alles te doen, wat noodzakelijk was, opdat de zeilschepen daar souden kunnen aanleggen. Maar de Gezaghebber heeft pertinent verklaard, dat de zeilschepen, die op Aruba thuis behooren, alle zonder uitzondering, reeds nu bij den steiger kunnen aanleggen, alleen een paar vreemde, groote zeilschepen, die Aruba soms aandoen, moeten op eenigen afstand blijven liggen om te laden en te lossen. Men mag dus nog wel eens ernstig overwegen, of de hooge onkosten voor een uitbaggering van Aruba's havenmond wel gerechtvaardigd zijn en door de noodzakelijkheid geboden.

De heer C. STATIUS MULLER meent nog even te moeten zeggen, dat het volstrekt zijn bedoeling niet was, te verklaren, dat geen enkele bezuiniging meer kon worden ingevoerd, maar hij wenschte gaarne te weten, welke dit zijn zoude. Oogenschijn-

---

Ja, nog eens, 't is 'n prettige bedrijvigheid daar beneden aan ons strand.

Vooral als de luidjes zoo'n paal er an 't indraaien zijn. Dat gaat met muziek.

Timber, 'n Statiaansch sloepkaptein, aldra tot mandoer gepromoveerd, stemt dan 'n lustig liedje, en met ze'n longen van ijzer galmt ie onvermoeid:

„Old man, old man, your horse is dead."

En met 'n paar flinke duwschokken dreunt 't refrein uit de kelen van 'n 20 handspaakmannetjes:

„We know so, we say so."

„Oh, if he is dead, I will ride him again" gooit Timber er met bravour uit „Poor old man"!!! dondert 't in 3 tempo's.

Typisch zooals dat zingen de lui opwekt, hun vermoeienis doet vergeten, als 't ware hun spieren staalt.

Mr. Fauel was daar ook al drommels gauw achter, want voortdurend hoort men hem: Toe, jongens, zingen! Timber, vooruit van den poor old man!

Ik geloof niet, 't heel erg mis te hebben als ik beweer, dat onze opperste steigermaker blij zal zijn, als ie weer goed en wel op Curaçao zit, want 't is hier sjouwen, fameus.

's Morgens vroeg zie je Mr. Fauel in militairen pas, onder 't neuriën van 'n deuntje reeds naar beneden stapvoeten.

Piepo, ze'n zwart langwerpig kortpootig hondje met verticaal wuivend staartje, trouw er bij, met 'n ijver 'n betere zaak waardig alles beruikend, wat valt onder 't reukgebied van zijn nattigen neus.

En daar in 't barre zonnetje met de reflex van de zee in je facie er nog bij, zie je soms 'n heelen ochtend 'n witte hoed, waaronder Mr. Fauel resideert, heen en weer bewegen.

En als dan de mannetjes 'n beetje aarzelen, dan pakt ie zelf 'n handspaak, en zoo'n aanpakken doet wonderen 't geeft de kerels merg in de botten en stuwkracht in de knoken en de paal zit weer 'n duim of wat dieper den grond in.

Opzichter van de Belt, weet ook dat ie op Statius is, dunkt me.

Slechts eenmaal heb ik gezien, dat ie niet zwaar transpireerde, en dat was toen ie pas van Curaçao kwam. Dat is sjouwen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, en soms nog 'n halven nacht er bij. 't Is 'n lust om te zien hoe handig hem 't ongewone werk van 'n steiger monteeren af gaat, over wat 'n enorme dosis herculische kracht hij beschikt.

Als de lui hannessen, dan doet ie 't liever zelf, in tijd van 'n oogenblik is wat ie wil dan ook 'n fait acompli.

Konden we dien opzichter v. d. Belt maar voor goed hier houden, Maar daar zal wel geen kwestie van zijn.

Humoristische tooneeltjes, die je oogen doen tranen, vallen er ook al voor.

Bill, de Curaçaosche timmerman, de snij-machine aan 't nat houden met zeepsop, 't pannetje met dat goedje boven op den ijzeren paal schuin boven z'en hoofd.

Door 'n linksche beweging duikelt dat vocht, en geeft Bill onverwachts 'n zeepsop-douche.

Bill wil boos worden, proest 's, kijkt nijdig schuin omhoog, en begint toch eindelijk te lachen.

Of als er 'n takel breekt, waaraan, 'n stuk of 5 mannen met heel de zwaarte van hun bodies hangen te zeulen, dan moet je die verwonderde gezichten eens zien, als ze ineens zoo'n salto mortale maken.

't Zijn futiliteiten, maar die je hier op 't bij uitstek droogstoppelig Statius toch goed doen, tenminste mijn lever heeft toen geschud, en dat is gezond zegt mijn doktersboek.

Zoo'n groote buitengewone gebeurtenis wordt het bouwen van den steiger hier geacht, dat onze pastoor zelfs op 'n keer op ze'n schimmel naar de bay klepperde, gevold door ze'n groom met 'n camera.

Hij kiekte den steiger in aanbouw, om 'm voor 't nageslacht te vereeuwigen.

Dat zegt, dunkt me, nog al iets.

Of die steiger er nu heusch veel zal toe bijdragen om mijn stukje rots er weer 'n beetje boven op te brengen?

Natuurlijk, niet zoo een twee drie, niet in 'n hurry, maar geleidelijk, na verloop van wat tijd, ja zeker, daarvan ben ik overtuigd.

Over 'n paar maanden zijn we nu op 'n fatsoenlijke manier in voeling met de buitenwereld, onze naburen behoeven nu niet meer bang te zijn op ons eilandje te landen.

Zou ik gelijk hebben?

„Gelijk heeft geen neus", zegt 'n Geldersch spreekwoord.

Ra, ra, wat is dat?

Jan Paul.

Paaschzaterdag 1906.

St. Eustatius.

lijk is het goedkooper de drie bovenwindsche eilanden onder 1 gezaghebber te brengen; de traktementen verminderen daardoor, maar voor reis- en inspectiekosten bijv. zullen weer nieuwe posten gecreëerd worden.

Ook zullen de inkomsten niet zoo overvloedig blijven bij minder directe contrôle. Of deze maatregel derhalve wel practisch een bezuiniging zou wezen?

Een regeling der verloven is in bewerking maar men moet niet denken, dat dit zoo gemakkelijk geregeld kan worden.

Geheel en al sluit hij zich aan bij den heer FAUEL in diens zienswijze over de uitbaggering van Aruba's havenmond.

Daar niemand het woord meer verlangde ging men over tot de artikelsgewijze behandeling.

Bij art. 2 stelde de heer ED. S. LANSBERG voor dezen post uit de begrooting te schrappen, daar onze ambtenaren toch niet steeds gepromoveerd werden in een zelfde richting, maar dikwerf later een geheel anderen post zouden moeten bekleeden dan waartoe zij zich in Holland hadden moeten bekwamen.

De heer C. STATIUS MULLER wijst op hetgeen reeds in de M. v. A. gezegd is. Verleden jaar is ook een dergelijk voorstel gedaan en toch werd de post behouden. De onkosten loopen zoo hoog niet. Bij promotie zal zeker met deze speciale opleiding rekening worden gehouden; er is in het Moederland nog wel iets te leeren voor onze ambtenaren, waardoor de voordeelen voor onze Koloniale Kas ook niet uit zullen blijven. De ambtenaren, die voor deze detacheering in aanmerking komen zijn geen jonge ambtenaren, waarvan men nog niet weet, waar ze geplaatst zullen worden, het zijn ambtenaren met verlof in Nederland, die zich hier reeds in een bepaalde richting bewegen. Hij raadt derhalve af het amendement aan te nemen.

De heer J. MÖLLER verklaart vroeger ook tegen dezen post geweest te zijn, men weet waarom, doch nu deze detacheering naar Nederland van ondergeschikte ambtenaren feitelijk veranderd is in plaatsing van Curaçaosche ambtenaren, die reeds in Nederland vertoeven met verlof, op verschillende kantoren aldaar, heeft hij er niets op tegen, maar stelt dan voor de redactie van dit artikel ook in dien geest te wijzigen.

De Voorzitter meent dat dit voorstel geen sub-amendement is en men dus eerst het amendement LANSBERG moet behandelen.

De heer C. STATIUS MULLER waarschuwt er nogmaals voor dit amendement niet aan te nemen, daar het een verkeerd systeem is, het eene jaar aan te nemen, wat het volgend jaar weer geschrapt wordt.

Bij stemming werd het toch aangenomen met 6 tegen 4 stemmen.

Art. 7 *d* aankoop van en fourage voor paarden ten dienste der politie *f* 1,400.

De heer ALBERT STATIUS MULLER stelt voor deze *f* 1400 te verminderen tot *f* 700.

Uit het antwoord van het Bestuur weet men nu dat overal ezels worden gebruikt en slechts 1 paard nog in dienst der politie is. Dat eene paard nu zal ook wel spoedig door een ezel vervangen worden, want het is oud en niet zoo heel bruikbaar meer. Het is Sprekers vaste overtuiging, dat de 5 politie-ezels zeer goed voor *f* 700 's jaars kunnen onderhouden worden. Het is bekend, dat buiten iedere neger zijn ezel heeft, en dit dier onderhoudt zonder er ooit 1 cent voor uit te geven door het wat gras en maisstokken te voeren. De politie-ezels mogen het gerust wat beter hebben, maar geeft men hun 12 pond gras en 1 liter mais per dag dan komt men er nog met *f* 700, wat spreker haarfijn uitrekent. Hij besluit derhalve, dat het niet noodig is een verder onderzoek af te wachten, maar dat men onmiddelijk kan overgaan met dezen post tot de helft te verminderen.

De heer C. STATIUS MULLER geeft toe, dat in gewone omstandigheden het onderhoud misschien minder kan kosten, maar vooral nu, met het oog op de uitbreiding van het districtsbeheer, zou hij afraden, zoo op eens dezen post te verminderen, er zullen wellicht ook nieuwe beesten moeten worden aangekocht. De Gouverneur heeft beloofd een onderzoek in te stellen, laat men dit eerst afwachten.

De heer ALBERT STATIUS MULLER blijft bij zijn voorstel en is overtuigd, dat de ezels zeer goed verzorgd worden voor *f* 700.

De gemachtigde van den Gouverneur vraagt toch minstens eenige speling te laten en niet zoo op eens den post tot op de helft te verminderen.

De heer ALBERT STATIUS MULLER stelt hierop voor art. 7. d. te laten luiden: aankoop van en fourage voor ezels ten dienste der politie f 800, wat met 9 tegen 1 stem werd aangenomen.

Bij art 10 deelt de heer C. STATIUS MULLER mede, dat het Bestuur zijn correspondentie over het vernieuwen van contract met de *Christiansted* niet kon beëindigen in Maart, daar de hoofdvertegenwoordiger der lijn op St. Thomas eerst in Mei naar Hamburg zal gaan. Intusschen is de overeenkomst verlengd tot ultimo September.

De Directie was er voorloopig niet toe te bewegen een contract voor langeren tijd aan te gaan.

Art. 27 *b.* Subsidie aan de „Cur. Maatschappij" *f* 2,500 werd op voorstel van den heer B. v. D. VEEN ZEPPENFELDT met *f* 1000 verhoogd met het doel om de hoedenindustrie beter te kunnen bevorderen.

(Wij zijn den Heer B. E. v. D. VEEN ZEPPENFELDT dankbaar, dat hij de hulp inriep van het Bestuur voor deze volksindustrie, maar 't spijt ons toch, dat het voorstel van den heer AUG. ST. MULLER, waarmede de heer ZEPPENFELDT verklaarde zich te vereenigen, niet door nog een ander lid werd ondersteund. Deze oordeelde zeer juist, toen hij meende, dat *f* 1000 zeker te weinig was en dit toch minstens *f* 2000 zou moeten bedragen. Uit de discussie van dit lid met den gemachtigde van den Gouverneur bleek ons, dat men nog weinig inzicht heeft in deze volksnijverheid. De maatschappij betaalt nu *f* 1,50 per dag aan ieder der 2 Dames die aan het hoofd staan van den vlechtcursus. Om ÉÉN cursus vòl te kunnen houden is dus reeds meer dan *f* 1000 noodig per jaar voor onderwijsloon alleen. Maar als deze industrie, naar wij altijd nog hopen, zich dit jaar nu een weinig ontwikkelt en er in de stad een paar cursussen kunnen worden opgericht, evenals in de buitendistricten en op de eilanden, zal er voor het onderwijzend personeel reeds 4 à 5 maal het nu toegestaan subsidie [illegible] worden uitgegeven. En nu spreken wij nog niet van de onkosten voor het aanschaffen van stroo, het huren en inrichten der lokalen, het aankoopen van zaad of plantjes en het aanplanten der palmieten. Uit de discussie bleek ons, dat nog op andere wijze door het Gouvernement hulp kan verleend worden, zonder dat het noodig is daarvoor een subsidie uit te trekken. Wij hopen spoedig hiervan iets te hooren.)

Bij artikel 31 had de heer M. C. FAUEL gelegenheid zijne technische inlichtingen te geven. Met genoegen had hij ontwaard, dat de Raad bereid was mede te gaan met het Bestuur mits men over voldoende gegevens omtrent den regenval kon beschikken.

Welnu, als men weet, hoeveel water er in een bepaalde streek gedurende 1 etmaal valt, kan men ook uitrekenen, hoeveel dit wezen zal in 1 minuut. Voor Curaçao is de maximum-regenval vrijwel bekend, zoodat men voor Curaçao voldoende gegevens heeft om te weten, dat men niet volstaan kan met kleine aarden dammen, maar hier op bepaalde punten flinke, sterke, steenen overlaten noodig zal hebben. Het is onbegrijpelijk, hoe groote massa's water soms op een punt samenloopen. Na een paar uren regens liep over een dam van Ascencion een hoeveelheid van 3 dM. Een degelijke topografische kaart zal dus noodig wezen om maatregelen te kunnen nemen en ongelukken te voorkomen, opdat men in staat zij de overlaten sterk en groot genoeg te maken en men niet met 1 regenbui al het geld moeite en arbeid verliezen zal. Triangulatie en topografische opname zijn noodzakelijk om goedkoop en met zekerheid te kunnen werken.

Nadat de heer ED. LANSBERG had voorgesteld littera *b* van dit artikel te schrappen, verklaarde de heer FAUEL, dat een opzichter, technisch onderlegd en zelfstandig werkend, allernoodzakelijkst was. De Directeur moet zich op zooveel verschillende plaatsen vertoonen, dat het werk onmogelijk goed vlotten kan, als de opzichter telkens om inlichtingen moet vragen en eigen oordeel mist. Men bedenke toch de groote verantwoordelijkheid, welke het Departement draagt, dat voor f 40,000 verwerken moet. Die opzichter is bepaald noodig om zekerheid te hebben, dat al dit geld niet verknoeid wordt, maar werkelijk goed besteed.

Over den teekenaar zal hij wel niet veel behoeven te zeggen. Een Departement van Openbare Werken zonder teekenaar is eenvoudig onbestaanbaar, dat is een onding.

Op voorstel van den heer AUG. STATIUS MULLER werd eerst art. 32 (Triangulatie) behandeld. Verviel dit, dan zouden verschillende onderdeelen van art. 31 van zelve onnoodig zijn; werd art. 32 echter aangenomen, dan moesten verschillende onderdeelen van art. 31 ook blijven bestaan.

De heer ED. LANSBERG stelt voor art. 32 uit de begrooting te lichten. Was onze toestand kleuriger, hij zoude er niets tegen hebben, meer wetenschappelijk te werk te gaan, nu mogen wij die meerdere onkosten niet maken; er bestaan zeer veel oude dammen, die uitstekend gemaakt zijn zonder topografische opname. Dit is dus niet volstrekt noodig.

De heer FAUEL wijst er op, dat damaanleg gewild wordt door den Raad en ten volle wordt goedgekeurd. Om op goedkoope wijze flinke dammen aan te leggen en te voorkomen, dat bij groote buien al de gemaakte kosten verloren gaan, moet een topographische opname noodzakelijk voorafgaan. Men zal niet meer geld uitgeven dan noodig is. Zoodra men een vallei goed heeft kunnen afdammen, zal men de werking daarvan eerst afwachten en dan na bevinding verder gaan. De instrumenten zijn besteld en worden eerstdaags verwacht. Men kan dus moeilijk weer terugnemen, wat verleden jaar is toegezegd.

Na eenige discussie tusschen de heeren FAUEL en AUG. STATIUS MULLER werd het voorstel LANSBERG in stemming gebracht en viel met 4 stemmen voor en 6 tegen.

Bij artikel 33 *b.* het bijbouwen van een regenbak bij de vleeschhal *f* 1,860, vroeg Dr. FERGUSON dit onderdeel van het artikel af te voeren van de begrooting, daar de uitgaven toch reeds zoo hoog waren voor de kolonie en deze regenbak volstrekt niet noodzakelijk was. Met den bouw daarvan kon men best nog wat wachten. De vleeschhal bestaat reeds 28 jaar zonder regenbak, terwijl vroeger door het Bestuur zelfs verlof werd gegeven om het regenwater, dat van het hal-dak valt, af te voeren in den regenbak van een particulier. De vleeschverkoopers zullen nimmer regenwater gebruiken, daar dit duurder wezen zal dan zee- of leidingwater, wat nu wordt aangewend tot schoonmaken en afspoelen.

De heer FAUEL verklaart, dat het Bestuur dit voorstel deed in de veronderstelling, dat de onkosten gedekt zouden worden door de opbrengst, alsmede om de zindelijkheid te bevorderen, welke daar nog al erg te wenschen overlaat.

Dr. FERGUSON is zelf wezen kijken en vond het tamelijk zindelijk, volstrekt geen stank. De onkosten voor het bouwen van een regenbak worden nimmer goedgemaakt, reeds nu klagen de vleeschverkoopers over te hooge huur en zullen zeker geen water koopen, wat ze om niet uit de zee kunnen scheppen. De 19 stalles moeten allen de huur opbrengen, terwijl er maar 8 of zeven verhuurd zijn, waarvoor men dus meer dan dubbelen prijs moet betalen.

De heer FAUEL verbaast zich ten zeerste, dat de zindelijkheid tijdens zijn afwezigheid zoo wonder snel is toegenomen; voor zes weken was dit niet het geval. De stadsgeneesheer zal echter wel het beste weten, hoe ver of de eischen voor de hygiëne gaan.

Bij stemming viel de regenbak met 9 stemmen tegen en 1 voor.

Het laatste artikel 119 vond helaas geen genade bij den Raad. Saba zal zijn metalen kabel vooreerst nog moeten missen. Dr. FERGUSON oordeelde, dat de gegevens, die de noodzakelijkheid van den kabel moesten bewijzen, nog zeer vaag waren. Verleden jaar was pas een steiger toegestaan, men kon vooreerst den uitslag hiervan afwachten.

De menschen, die gewoon zijn de goederen omhoog te brengen, zullen dit blijven doen en zoo zal de kabel weinig productief werken.

De heer C. STATIUS MULLER heeft persoonlijk gezien, wat een zwoegend, halsbrekend werk dat berg-op en af-sjouwen is en meent daarom, dat die sjouwers al heel blij zullen wezen, als de kabel in werking zal komen, om dat werkje over te nemen. Van concurrentie zal geen sprake wezen.

De heer FAUEL legde uit, hoe de steiger, die nog komen moet, nu reeds verplaatst werd van fort-baai naar Ladderbaai. Het Ontwerp Fort-baai was van den Gezaghebber, maar de technische bezwaren, dat de steiger niet tegen orkaan, of branding bestand zou zijn en volgens zaakkundigen hoogstens slechts 2 maanden van het jaar in gebruik zou kunnen zijn, deden dit plan verwerpen als ondeugdelijk. Het Ontwerp-Ladderbaai is nog in onderzoek, men kan nog volstrekt niet zeggen, of een steiger ook daar wel mogelijk is.

Maar komt de steiger dan hoort de luchtspoorbaan met metalen kabel daarbij. De onkosten zijn zooveel hooger niet en de voordeelen, om bederf der goederen, verloren raken of diefstal daarvan te voorkomen, scherper contrôle te houden en aldus de invoerrechten te verhoogen, zijn zoo groot, dat het werkelijk jammer zou wezen, als de Raad het voorstel verwierp.

En toch geschiedde het met 8 stemmen van de 10.

Uit gebrek aan plaats moeten wij de twee behandelingen der andere Ontwerpen onbesproken laten en ons verslag hier eindigen.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

Mgr. J. J. A. VAN BAARS zal Donderdag a. s. met de *Christiansted* naar de Bovenwindsche eilanden vertrekken om op deze eilanden een vormen visitatiereis te maken. De Zeereerw. Pater J. M. VAN WEERELT, Pastoor der Rozenkranskerk van Pietermaai, zal Z. D. H. vergezellen.

Gedurende de afwezigheid van Mgr VAN BAARS is de Zeereerw, Pater G. WILLEMS, Pastoor der St. Annakerk aan de Overzijde, met het Bestuur van het Vicariaat belast.

* * *

Dinsdag a. s. zal het groot feest zijn op het College „Sto. Tomás." De waarnemende Overste, Fr. M. PANCRATIUS (C. VAN BEERS), zal den dag herdenken, waarop hij 25 jaren geleden in de Congregatie trad der Eerw. Fraters van Tilburg. Sinds 1887 is deze veelbegaafde onderwijzer steeds met buitengewonen ijver werkzaam op de R. K. jongensscholen van Curaçao. Zeer velen zullen zich hun kundigen leermeester herinneren en hem op dien dag blijken geven van sympathie en dankbaarheid.

Dienzelfden dag viert nog een andere Jubilaris zijn zilveren feest, namelijk Fr. M. CANDIDUS, (A. J. NOUWENS), sinds 1889 aan het College verbonden, waar zijn groote talenten en veelzijdige ontwikkeling hem goed te stade kwamen. Het zal wel algemeen bekend wezen, dat Fr. CANDIDUS daarenboven een fijn musicus is en verdienstelijke componist.

Van ganscher harte bieden wij beiden Jubilarissen op dezen dag onze oprechte hulde en warme vereering. Wij zijn er trotsch op zulke onderwijzers aan onze scholen verbonden te zien en wij hopen, dat de goede God hun krachten mogeblijven schenken om nog lange jaren met vrucht onze jongelingschap op te leiden en te vormen.

Gouden Jubilé.

Woensdag (25 April) sloot zich voor den Heer H. C. VAN KLEUNEN een tijdperk van 50 jaren af, waarin hij met eere en tot groote tevredenheid van zijn chefs, in dienst der kolonie is werkzaam geweest.

In 1856 in militairen dienst getreden, heeft hij na een diensttijd van 38 jaren, op de meest eervolle wijze met den rang van Conducteur der Artillerie 2e. kl. in 1894 de militaire gelederen verlaten om in civielen dienst over te gaan. Sinds dien tijd is hij onder de bevelen van den Administrateur van financiën werkzaam bij het op- en uitslaan van sterke dranken.

Met vreugde en voldoening vernemen wij, dat het H. M. de Koningin behaagd heeft zijn verdiensten te erkennen door hem te begiftigen met de eeremedaille van Oranje Nassau in goud.

De hoedenindustrie.

Het deed ons bepaald genoegen gisteren in *El Imparcial* te lezen, dat onze geachte Collega H. M. PENSO het lokaal, waar de vlechtcursus gegeven wordt, bezocht heeft en zeer tevreden is huiswaarts gekeerd. Misschien, dat zijn veelvermogende invloed in staat is te bewerken, dat deze volksnijverheid nu eens wat flinker worde aangepakt, opdat bekwame vlechtsters over al de districten en eilanden verspreid kunnen worden en de fijnere methode algemeen onderwezen aan ons volk.

Schoolbezoek.

De leden van den Kolonialen Raad wenschten alvorens over de nieuwe Onderwijswet te beslissen eerst door eigen aanschouwing een oordeel te vormen over den stand van het R. K. Onderwijs in de buitendistricten. Of het nu fijn gevoeld was van den Gouverneur, dat Z. H. E. G. met nog eenige andere heeren de leden van den Raad bij dit bezoek meende te vergezellen?

Oogenschijnlijk kan dit oordeel niet meer als onafhankelijk worden beschouwd. Niemand, noch de Raadsleden noch de Onderwijzeressen waren nu vrij in hun optreden. De laatsten konden bijv. nu niet ronduit haar opinie zeggen, door ondervinding bevestigd, omtrent de voertaal bij het onderwijs, de eersten waren beperkt in hun onderzoek hiernaar.

Iedere Inspecteur van het onderwijs zou gevoelen, dat het toch niet past en geheel en al in strijd is met de opvoedkunde om met tien niet deskundige heeren tegelijk een school als 't ware te overrompelen. De Dames-onderwijzeressen zoo wel als de kinderen verliezen bij dergelijk bezoek alle kalmte om een goed oordeel zelfs maar mogelijk te maken. Zulk een optreden is geheel en al in strijd met de pedagogiek en zal door een ieder die slecht een weinig op de hoogte is van onderwijszaken ten strengste veroordeeld worden.

Het is ons echter een ware voldoening te kunnen constateeren, dat niettegenstaande dit hoogst onpractisch schoolbezoek de leden van den Kol. Raad toch over het algemeen ten zeerste tevreden zijn over het onderwijs in de buitendistricten.

Advertentien.

VERLOOFD

Richard Johannes Beaujon Jr

MET MEJUFFROUW

Felomina W. Eman

Aruba, 14 April 1906

Eenige kennisgevng.

DANKBETUIGING.

Voor de menigvuldige blijken van genegenheid bij mijn vertrek van Aruba ondervonden, betuig ik hierbij, ook namens mijne familie, onzen oprechten dank.

Curaçao, den 26n April 1906.

J. J. BEAUJON.

Bekendmaking.

De Voogdij-Raad op Bonaire maakt hierbij bekend, dat hij voorloopig zijne gewone vergaderingen zal houden op den eersten Maandag van elke maand, in de Raadzaal te Kralendijk.

Bonaire, den 9den April 1906.

De Secretaris van den Raad voornoemd,

N. VAN MEETEREN JR.

Bekendmaking.

De Secretaris van den Voogdij-Raad op Bonaire maakt hierbij bekend, dat hij op zijn kantoor te spreken zal zijn op alle werkdagen van 1 — 3 uur n. m.

Bonaire, den 9den April 1906.

De Secretaris voornoemd,

N. VAN MEETEREN JR.

DE ECHTE CURAÇAO-LIKEUR

GEDISTILLEERD DOOR

JOUBERT & Co.

van uitgezochte, versche *Curaçaosche* Oranjeschillen. Bekroond met 1sten Prijs, de Zilveren medaille, op de Koloniale Tentoonstelling, Mei 1904

Te verkrijgen in de Botica Nacional Otrabanda.

SIGAREN

DE LANNOY & Co. (*Botica Central*) hebben steeds voorhanden een ruim assortiment sigaren van diverse merken, waaronder het zoo algemeen gewilde merk Odalisca (echt !!!)

GRAFMONUMENTEN, GRAFZERKEN,

in **MARMER**, Belgisch, Beiersch en Zweedsche **GRANIET.**

Groote Voorraad. — Billijke Prijzen.

PHOTO'S TER INZAGE.

Steenhouwerij. Marmerwerken.

H. A. EUWENS,

Oude Varkensmarkt.—Doddendaal.

Nijmegen. Holland,

LONGMAN & MARTINEZ

NEW YORK, U. S. A.

De Venta Por Las Ferreterias y Almacenes de Víveres.

LA DICHA EN EL HOGAR.

Elixir de Capuchino,

PREPARADO POR

H. SUELS,

Miembro de la Facultad Médica de los EE. UU. de Venezuela, Premiado con medalla de oro en la Exposición Industrial de Valencia, (Carabobo) 1901 y Universal de St. Luis, EE. UU. de América 1904.

Para la completa curación de:

La anemia, abatimiento, vértigos, languidez, palpitaciones color pálido, extenuación, empobrecimiento de la sangre etc, etc. etc.

Agentes en Curazao,

DE LANNOY & Ca.

OTRABANDA,

BOTICA CENTRAL.

„HET HERT."

Drinkt steeds het heerlijke Lans' export Bier „Het Hert" het heeft een zuiveren en aangenamen smaak en is het meest geschikte Bier voor ons warm klimaat, dewijl het zeer weinig alcohol bevat.

Agenten voor Curaçao,

DE LANNOY & Co.

Bekendmaking

De Voogdij-raad op Curaçao maakt hierbij bekend, dat Hij gaarne mededeeling zou willen ontvangen van alhier gevestigde vereenigingen, Stichtingen en instellingen van weldadigheid, welker statuten, stichtingsbrieven of reglementen duurzame verzorging van minderjarigen voorschrijven, alsook van particulieren alhier woonachtig, die zich eventueel met de opvoeding en verzorging van een of meer minderjarigen zouden willen belast zien onder welke voorwaarden die vereenigingen, stichtingen en instellingen, zoowel als de particulieren, bereid zullen zijn de bedoelde opvoeding en verzorging op zich te nemen.

Voor meerdere inlichtingen wende men zich tot den Secretaris.

Willemstad, 23 Maart 1906.

H. FORBES-SCHOTBORGH,

Secretaris.

Te Verkrijgen

IN HET

St. MARTINUS-GESTICHT

AWASAL, Otrabanda.

VERHANDELING

OVER

JESUS CHRISTUS

EN

ZIJNE KERK,

GESCHETST EN BESCHREVEN NAAR DE GEGEVENS VAN DEN BIJBEL

DOOR

P. fr. Jac. Van Baars, ORD. PRAED.

3o cents per exemplaar.

Curaçaosche Maatschappij

tot Bevordering van Landb., Veeteelt, Zoutw. en Visscherij.

Het Bestuur maakt bekend, dat wederom eenige Teneriffe-bokken ter beschikking zijn van Leden der Maatschappij. Gadingmakenden gelieven daarvan kennis te geven.

Het Bestuur der Mij.,

H. H. R. CHAPMAN, Voorz.

G. B. DUSSEL, Secretaris.

Curaçao, 9 April 1906.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nueve sus trabajos a sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:

De 8 A. M.—4 P. M.

Adverteert steeds

IN

Amigoe di Curaçao,

het meest gelezen der hollandsche bladen in deze Kolonie.

Drukker:

ALFREDO F SINTIAGO